

Octubre 2009

Descoberta de tardor Un romànic poc conegut. II

El proper dia 24 d'octubre podrem gaudir dels colors de la tardor a la Garrotxa; moments d'excepció per als esperits sensibles els que ens oferirà la propera descoberta. I visitarem monuments importants, però poc coneguts.

Recordem que aquesta activitat és oberta a tothom, encara que no siguin socis; podeu convidar-hi els vostres parents i amics.

Cal fer la reserva a la secretaria d'Antics Escoltes i Guies per a les visites i el dinar.

Programa

10.00: Trobada a Sant Joan les Fonts (*) a l'explanada davant el monestir.

Visites a:

- Monestir de Sant Joan les Fonts
- Sant Andreu de Socarrats
- Sant Martí de Capsec.

Dinar a Can Xel.

A la tarda probable visita a les instal·lacions de la Cooperativa La Fageda.

Acabarem amb un passeig per la Fageda d'En Jordà per poder gaudir dels meravellosos colors de la tardor.

18.00: Comiat.

(*) Per arribar-hi cal anar per la carretera que va de Banyoles a Ripoll. A l'alçada d'Olot seguir per La Canya fins al poble de Sant Joan les Fonts.

Entrar fins al monestir (està senyalitzat). Hi ha lloc per aparcar.

Cost de la inscripció: 25 euros per persona (inclou les visites i el dinar).

Visitarem

Monestir de Sant Joan les Fonts

Antic priorat benedictí, filial de Sant Víctor de Marsella. Les esglésies de Sant Esteve, Sant Joan i Sant Miquel existien des del 958, quan foren consagrades; la de Sant Esteve i la de Sant Joan es refongueren en una de sola, amb els dos titulars; el 1079 fou donada pels vescomtes de Besalú a Sant Víctor de Marsella, perquè hi edificués un priorat. Fou dotat amb cinc esglésies parroquials veïnes i moltes altres donacions per la comarca.

El primer prior, Guanarri, fou nomenat el 1079. Depengué de Marsella fins al 1424; després fou encomanat a Sant Pere de Besalú, i el 1592 el papa Climent VIII l'uní a Sant Pere de Camprodon. Al s XV ja no tenia comunitat. Resta la gran església romànica, de tres naus.

El 1725 fou destruït un dels tres absis per ampliar la rectoria; també perdé el primitiu campanar romànic (l'actual és de 1791-92). Després del 1939 fou restaurada. Procedeix del priorat una majestat romànica, ara al Museu Diocesà de Girona. Conserva encara una pica baptismal romànica.

Sant Andreu de Socarrats

Un dels primers esments documentals de l'església és precisament l'acta de consagració feta pel bisbe de Girona Berenguer Dalmau el dia 13 de gener de 1117, tot i que el primer temple sembla ser que va ser bastit a mitjan segle X, dins als límits d'un alou pertanyent a la comunitat de monjos de Santa Maria de Besalú i damunt de quina cimentació es va edificar l'esmentat el 1117. L'any 1580 va perdre la categoria de parròquia i va passar a dependre de Sant Joan les Fonts.

Destaca el seu absis semicircular, la part de la planta primitiva (a l'oest) i la pica baptismal. L'any 1983 va ser restaurada i es van retirar part dels elements afegits al segle XVII. Malgrat tot, avui en dia, el temple té una planta similar a una creu grega, tot i que inicialment va ser construïda amb una única nau. Aquesta està coberta amb una volta lleugerament apuntada. Als anys quaranta es van afegir unes pintures murals que decoren l'interior de l'absis.

L'església de Sant Andreu de Socarrats es troba situada entre el Ridaura i la riera de Bianya, vora la confluència dels dos rius, a la dreta de la ribera de Bianya.

Sant Martí de Capsec

A la falda del Capsec es troba aquest bell edifici del segle XII. A la capçalera hi podem trobar un absis semicircular i un petit absis lateral, no accessible des de l'interior. Se suposa que a l'altra banda de l'absis principal es trobava un altre petit absis lateral que va ser eliminat en construir la sagristia.

L'edifici està construït amb una única nau, tot i que a la capçalera sembla que es converteixen en tres. La nau està coberta per una volta de canó lleugerament apuntada. Està

reforçada per tres arcs torals. Sobten els falsos nervis que es van afegir posteriorment imitant les voltes de creueria.

La porta d'entrada és adovellada, amb llinda i timpà. El campanar de torre, com altres parts de l'església, va ser restaurat a la dècada dels noranta.

A l'interior del temple hi podem trobar una pica baptismal d'immersió i una beneitera d'època romànica.

Any Dr. Pere Gabarró

Manuel Subirà i Rocamora

Enguany, el Col·legi de Metges de Barcelona ha decidit homenatjar el Dr. Pere Gabarró i Garcia, en ocasió del 110 aniversari del seu naixement.

El Dr. Gabarró fou un gran excursionista, descobridor de la "Via Gabarró" per accedir a la Pica d'Estats i col·laborà amb J.M. Batista i Roca en la fundació de la Germanor de Minyons de Muntanya, i formà part del seu Consell. L'any 1959 fou elegit President de l'Associació Catalana d'Escoltisme, creada a instàncies de l'Abat Escarré per tal de fer front als problemes existents entre les tres tendències que s'anaven perfilant entre els dirigents dels cada cop més nombrosos Agrupaments Escoltes que s'havien anat creant a Catalunya.

Montserrat 6 de setembre de 1959. Creació de l'Associació Catalana d'Escoltisme. D'esquerra a dreta, xx, yy, Gil Bombardó, Ricard Andreu, Jordi Bonet, P. Plàcid Vila-Abadal, Dr. Pere Gabarró, Antoni Farré.

Havia estudiat Medicina i Farmàcia a la UB, i fou un expert cirurgià que s'especialitzà en cirurgia plàstica en tractar els combatents republicans cremats en la Guerra Civil espanyola, coneixements que més tard, exiliat a Anglaterra, amplià i aprofundí extraordinàriament durant la II Guerra Mundial. Tornat a Catalunya, va crear, amb moltes dificultats, la primera Unitat de

Cirurgia Plàstica de l'estat, a l'Hospital de la Sta. Creu i S. Pau de Barcelona.

A la sala d'exposicions del Col·legi de Metges, al Passeig de las Bonanova, 47, s'hi ha inaugurat una exposició (que restarà oberta fins a final d'any) en la que es dedica un ampli apartat descrivint la seva activitat excursionista i escolta, activitat que fou comentada pel President del Col·legi, Dr. Miquel Bruguera -antic Minyó de l'A.E. Abat Marçet- en el seu parlament d'inauguració, tot fent una acurada història dels primers anys de l'escoltisme català.

Fons de solidaritat

Genís Samper

De memòria, si no em falla, intentaré fer memòria, que vol dir petita història, del nostre Fons de Solidaritat. Si no recordo malament tot just nascut com a Associació d'Antics i Amics de ME/GSJ, el nostre grup s'obrí a la dimensió solidària que s'inicià en la capta de la Missa Major de Sant Jordi que promovíem a Barcelona en la diada del nostre patró, de Catalunya i de l'escoltisme. Res de l'altre món, només esguard compassiu (el mot no està de moda) a alguna mancança, pena o angoixa que algú passava sense que la mà dreta sapigués que feia l'esquerra, que diu l'Evangeli.

I després, era a principis dels anys 90, per allò que havíem après que "l'escolta és germà de tot altre escolta" i que ningú pot quedar exclòs de la nostra caritat (mot que tampoc està de moda), heus aquí que un dia ens arribà la notícia que un bon cap escolta, Charles Ralaivao, amb qui en el si de la Conferència Internacional Catòlica de l'Escoltisme havíem confraternitzat, havia tingut un atac d'hemiplegia i havia quedat clavat al llit, a casa, amb dona i quatre filles depenents d'ella. I això a Madagascar, que no és part de la "societat del benestar", sinó tot el contrari. Com volíeu que no en fóssim solidaris! Des de llavors, cada any, per Nadal i per Pasqua, el Charles ha rebut de part nostra un do de solidaritat que l'ha ajudat a creure que Déu ha passat entre nosaltres, que l'amor ha vençut i que no podem deixar ningú tirat pel camí. I aquí som, mentre calgui, o Déu vulgui.

I no ens vam parar pas aquí. Si a l'Oceà Índic hi ha una illa que es diu Madagascar, i és terra de malgatxos, el Charles n'és, quasi a les seves antípodes, a la vora de l'Atlàntic també Oceà, n'hi ha una altra d'illa, que es diu Cuba, i que es fa estimar, ella i la seva gent. Valia la pena que si podíem també ajudéssim, donat que qui fa

avui memòria hi estava ben compromès amb la sort concreta d'un bon nombre de persones que, en temps pre-revolucionaris, llavors joves, foren deixebles, alguns escoltes, i avui malden per viure i per seguir creient que el mestre no els ha abandonat. Així fou com vam obrir un altre front de solidaritat que es concreta en molt o poc que per a ells és molt, quan per Nadal i per Pasqua es poden aplegar allà a L'Havana (que diu l'havanera), celebrar junts que és Nadal, temps de torrons, o Pasqua, de mona, i parlar amb el mestre que per telèfon passa llista, o els confessa, com qui diu. I gràcies a la solidaritat d'Antics Escoltes i Guies, fa el bé que li han ensenyat fer i que farem mentre Déu vulgui i nosaltres tots puguem.

Premi a Frederic Bassó

Església Plural

Enguany el Premi Mn. Vidal i Aunós que atorga Església Plural, per a reconèixer persones que hagin esmerçat la vida en benefici de l'Església en alguna de les vessants pastorals, litúrgica o quart món, ha estat concedit al mestre de catequistes, Frederic Bassó. El Jurat ha considerat que d'entre els sis candidats que s'havien presentat era el qui reunia una trajectòria més coherent i continuada en la línia pastoral de la que ha estat un líder destacat.

Frederic Bassó va néixer a Cornellà el 1930. S'ordenà sacerdot el 1954. Va organitzar el Servei de Catequesi del Sector de Sant Gervasi el 1969. Es va secularitzar el 1977, però mai ha deixat la seva activitat al servei de l'Església.

Va ser el primer director de la fundació canònica Formació Cristiana Permanent Mossèn Manuel Bonet (1987), i ha estat un notable divulgador dels conceptes que calia que els nois i noies de la catequesi aprenguessin. Ha publicat llibres de text de religió i ha creat material per a la catequesi infantil. Són destacables, en aquests camps, els 12 volums de narracions de la Bíblia (Edt. La Galera), els tres volums sobre L'Evangeli de cada diumenge (Edt. Claret). Va escriure un assaig, aprofitant material de la seva tesina de llicenciatura teològica, que duu per nom, Cristianisme i il·lustració: conflicte obert, i el subtítol: El drama religiós de J.J. Rousseau, amb un excel·lent pròleg de Rovira Belloso (Edit. Claret). El març del 2005, la fundació canònica que havia presidit li va retre

un homenatge, fruit del qual es va publicar el llibre Frederic Bassó, mestre de catequistes (Edit. Mediterrània) amb escrits de molts dels seus amics i deixebles, i un capítol dedicat a alguns dels seus dibuixos il·lustratius de passatges de la Bíblia. Cal dir que Frederic Bassó, a més de llicenciat en Teologia també ho és en Belles Arts. I això es nota en la precisió del traç dels seus dibuixos.

Frederic Bassó va ser Consiliari de la Branca Minyons de la Delegació Diocesana d'Escoltisme de Barcelona els anys 60.

Nou segell escolta

Manuel Subirà i Rocamora

L'Agrupament Escolta "Montnegre", de Calella de la Costa, celebra enguany el 50è aniversari de la seva fundació. D'entre els actes commemoratius ha tingut especial ressò l'exposició que ha organitzat el Cercle Filatèlic i Numismàtic de la ciutat, dedicada especialment a la temàtica escolta.

Hi vàrem participar diversos socis del "Club filatèlic de Scouts y Guies" exposant-hi les nostres col·leccions de segells i correspondència escolta en la nova sala d'actes i exposicions de l'Ajuntament. A l'acte inaugural, presidit per l'alcalde, hi varen intervenir diversos responsables de l'Escoltisme gironí i dels Cercles filatèlics de la comarca, tot felicitant l'Agrupament Montnegre pels seus primers cinquanta anys de vida, que quedaran eternament reflectits en un nou segell escolta, emès expressament, i en el matasegells que el servei de Correus va utilitzar per a la correspondència d'aquell dia.

Els interessats a afegir un nou valor a la seva col·lecció, poden demanar-ne a l'A.E. Montnegre, al Cercle Filatèlic de Calella o al meu mòbil 699 249 919.

Dissabtes culturals

Francesc Clua

Aquesta és una nova iniciativa d'Antics Escoltes i Guies amb la intenció d'oferir als associats activitats que, a més d'ajudar a mantenir viu entre

ells l'esperit de l'escoltisme, permetin descobrir espais, institucions, museus, etc. de gran valor per a conèixer la història de la industrialització a Catalunya.

El Museu Industrial del Ter. Manlleu

"La rica tradició industrial de la conca del Ter compta amb un centre d'interpretació al Museu Industrial del Ter. A les seves sales trobarem màquines cotoneres, turbines, soterranis i canals que alimentaven els embarrats que impulsaven les cardes i contínues de filar. Al primer pis situarem una exposició sobre els canvis socials, econòmics i culturals que van acompanyar la penetració capitalista a aquestes contrades de la Catalunya interior. I, al segon pis, hem situat una exposició sobre els rius mediterranis, on podrem reflexionar sobre els grans temes mediambientals a partir de l'exemple d'una conca fluvial." (Del web del Museu Industrial del Ter).

Oportunament rebreu el programa-horari de la visita.

Agenda 2009

24 d'octubre

Garrotxa

Descoberta de tardor: Un romànic poc conegut II

21 de novembre

Manlleu (Osona)

Dissabtes culturals: El Museu Industrial del Ter de Manlleu

* Per raons tècniques alienes a AEG hem hagut de canviar la visita prevista inicialment per aquesta altra.